در گفت و گو با «سعید سلطانی» کارگردان سریال مطرح شد؛

سیر تا پیاز سریال «ستایش»

مریم ضیغمی- وقتی نام «سعید سلطانی» به میان می آید همه بینندگان او را به عنوان کارگردان سریال «ستایش» می شناسند، البته او پیش از این هم با ساخت سریال پرمخاطب «پس از باران» شناخته شده بود. سلطانی، زاده الیگودرز، یکی از شهرهای لرستان و در رشته سینما تحصیل کرده است. او به جز ستایش، پس از باران، خانه ای در تاریکی، میعاد در سپیده دم، در جست و جوی آرامش، سر به راه، مامور بدرقه و فراموشی را در کارنامه اش به ثبت رسانده است. به بهانه پایان پخش سریال «ستایش» با او همکلام شدیم.

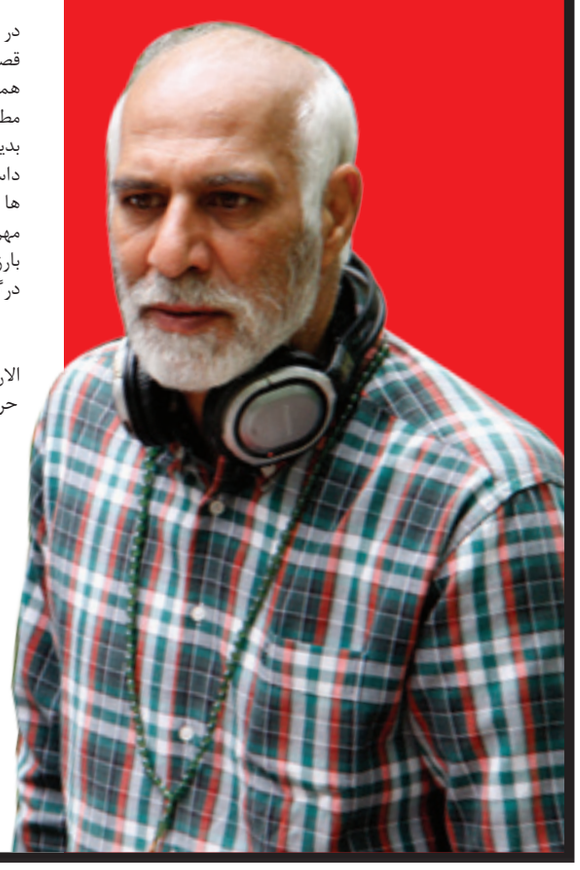

در روند ساخت فصل سوم این سریال چه چیزی برای تان اهمیت داشت؟

در این فصل به واسطه این که سالیان زیادی از قصه گذشته بود تغییراتی در آدم ها داشتیم و همچنین به خاطر شکل روایتی که آقای «سعید مطلبی» برای ادامه داستان در نظر داشت بدیهی بود که این تغییرات به روش درستی در داستان اعمال شود. قصه و ادامه سرنوشت آدم ها با توجه به اتفاقاتی که برای آن ها رخ داده مهم ترین موضوع مورد توجه ما بود. به نظرم نکته بارز هر سه فصل، همین روایت نو، قابل فهم و درگیرکننده است.

فصل چهارم «ستایش» هم ساخته خواهد شد؟

الان نمی توانم پاسخ بدهم و باید با نویسنده حرف بزنم تا جواب قاطع تری به شما بدهم.

آقای «سلطانی» مخاطبان زیادی با سریال تان ارتباط برقرار کردند اما اگر بخشی از همان مخاطبان یا مخاطبان دیگری که سریال را دوست نداشتند از شما بپرسند که دیدن این سریال در نهایت که چه، چه جوابی می دهید؟

ما حرف مان را در سریال زده ایم. سعی کردیم روابط خانوادگی و ارزش های کنار گذاشته شده در زندگی امروزمان را به یاد بیاوریم و فاصله ای را که بین نسل ها افتاده در سریال نشان دهیم.

انتقاد هم به سریال تان زیاد است؛ کارگردان انتقاد پذیری هستید؟

وقتی شما کاری را انجام می دهید که همه ببینند، همه صاحب نظر هستند، هر فردی از دیدگاه خود بررسی می کند و در تصورش نمی توانید دخالت کنید. آن چه را که ما در مقابل دید بیننده گذاشته ایم شما هم دیده اید و در واقع هر فردی با سواد، نوع تصور، تلقی و باور و حال و احوالش با قصه رو به رو می شود. نظرات همه برایم محترم است.

اگر بخواهید به عقب برگردید با وجود سختی هایی که برای ساخت سریال متحمل شدید ستایش را با تیمی دیگر می سازید یا اصلا ساخت آن را نمی پذیرید؟

همه ما زاییده تجربیات هستیم. مهم ترین اتفاق این است که اشتباهات گذشته را تکرار نکنیم. مجموعه «ستایش» برای خود من تجربه ارزشمندی بود و مطمئناً اگر دوباره با همان تجربیات و تفکر به گذشته برگردم سعی می کنم کار بهتری بسازم.

مطمئناً اگر این مجموعه به هر کارگردان دیگری پیشنهاد داده می شد مانند من با آن رو به رو می شد و او را درگیر می کرد.

قبل از کارگردانی «ستایش» همه سعید سلطانی را به نام کارگردان «پس از باران» می شناختند و بعد از آن «ستایش» را ساختید که در سری نخست به دلیل استقبال بسیار، برخی خانواده ها نام فرزندشان را ستایش گذاشتند که نشان دهنده این است که نبض مخاطب در دستان تان است.

این را به عنوان یک تعریف از طرف شما می‌پذیرم اما فیلم سازی کار انفرادی نیست؛ به قول معروف ابر و باد و مه و خورشید و فلک باید جمع شوند تا یک اثر به یاد ماندنی ساخته شود و انگار این اتفاق برای سریال افتاده است.

شما در قصه تان از سوپر استار استفاده و در داستان پردازی هم سعی نکردید فراز و فرود خیلی دراماتیکی داشته باشید، با این توضیح می خواهم بدانم روی کدام عنصر جذاب کار کردید؟

جذابیت مثل «فلش مموری» نیست که در کار بزنی و جذاب شود، در واقع خمیر مایه اصلی داستان باید جذاب باشد؛ از دیالوگ نویسی تا مهیا شدن فیلم نامه، انتخاب بازیگر و حال خوبی که پشت صحنه است.

شما و «سیروس مقدم» دنباله سازی می کنید. با دنباله سازی موافق هستید؟

بله، منتها دنباله سازی که ظرفیت داشته باشد. در واقع به سریال پایتخت اشاره کردید که این ظرفیت وجود دارد و در هر قسمت آن یک شگفتی می بینید که حاصل یک تفکر دایم در کار است.

در سریال «ستایش» هم همین اتفاق افتاده بود و شاهد تغییرات و گذارها و نقاط درگیر کننده بودید. امیدوارم همه آثار تلویزیون دیده شوند و مردم از نتیجه کارمان راضی باشند.

در کارنامه تان بیشتر دغدغه آثار اجتماعی و مشکلات زنان را دارید. این علاقه خودتان است یا فیلم نامه هایی که پیشنهاد داده می شود شما را به سمت ساخت این گونه آثار سوق می دهد؟

من با نگاه فمینیستی این گونه آثار را نمی سازم ولی معتقدم که خانم ها نقش مهمی در آینده سازی جامعه دارند و نیمی از بدنه این جامعه هستند. به شرایط زندگی و داستان هایی که زن ها قصه اصلی اش هستند باید در همه موارد توجه کرد چرا که با توجه به آن در واقع مهم ترین ارکان ساخت جامعه را مورد توجه قرار داده اید.

مدتی کارمند بودید و در سال ۱۳۷۰ به حرفه کارگردانی روی آوردید، درست است؟ چه چیزی شما را به سمت فیلم سازی کشاند؟

بله سال ها کارمند آموزش و پرورش بودم و در معاونت پرورشی کار می کردم. هنوز همکاران خوبی دارم و برخی هم بازنشسته شده اند. امیدوارم با این روحیه معلمی و نگاهی که از آن جا در ذهنم مانده بتوانم ادامه دهم و کار کنم.

یعنی این قدر به فیلم سازی علاقه داشتید که این حرفه را کنار گذاشتید؟

همزمان نمی توانستم هم کار کنم و هم فیلم بسازم و با یک دست نمی توان دو تا هندوانه برداشت. جدا از این، به نظرم فیلم سازی هم به نوعی معلمی است هرچند جایگاه آموزگاران و معلمان سختکوش را بسیار بالاتر از همه عناوین می دانم.

موافق هستید که کارگردان علاوه بر تخصص در حرفه خود باید با دیگر مشاغل پشت صحنه هم آشنایی داشته باشد؟

کارگردان کسی است که اجازه دهد همه عواملی که به درستی انتخاب شده اند کار خودشان را انجام دهند. کارگردانی که طراحی صحنه بداند می تواند خواسته خود را به طراح صحنه منتقل کند، کارگردانی که از ظرفیت ها و قابلیت های گریم اطلاع داشته باشد می تواند درباره آن چه که از طراح گریمش می خواهد با او به تعامل برسد. اگر قرار بود همه این کارها را یک نفر انجام دهد که دیگر احتیاجی به حضور بقیه نبود.

در مقطعی «پس از باران» بهترین اثر کارنامه تان بود. حالا که «ستایش» را ساختید این سریال را بهترین اثر تان می دانید؟

هر کاری در زمان خودش صاحب ارزش است و شما مطمئناً یادداشت های روزهای اول کاری تان را دور نمی ریزید چون به طور حتم در آن عشق، طراوت و علاقه به خبرنگاری وجود دارد. شوقی که آن موقع داشتید اکنون با تخصص و تجربه قاطی شده و نمی توانید بگویید کار الانم دارای ارزش است و کار آن روزگارم را اصلاً قبول ندارم. به نظرم «پس از باران» در زمان خودش اثر بدیعی بود و اگر هنوز هم پخش شود بیننده خواهد داشت ولی ستایش شرایط امروز ماست و مطمئناً با تجربه ای که از پس از باران کسب کرده ام، ستایش را ساختم.

سریال «بوم بانو» به کجا رسید؟

مشغول تصویربرداری هستیم. قصه «بوم بانو» در دوره پهلوی اتفاق می افتد.

حرف پایانی تان با خوانندگان ما.

امیدوارم که نتیجه کار من و همکارانم لحظات خوشی را برای مردم در تلویزیون فراهم کرده باشد.

تولد ماه

سعید راد

«سعید راد» که متولد آبان ۱۳۲۶ است چندی پیش با سریال «ترور خاموش» مهمان خانه ها بود. سریال شبکه خانگی «دل» ساخته منوچهر هادی به زودی با بازی وی توزیع می شود. راد پس از پایان تحصیلات متوسطه، از سال ۱۳۴۷ به فعالیت در سینما پرداخت. او در دوران فعالیت هنری خود برنده دیپلم افتخار بهترین بازیگر نقش اول مرد برای بازی در فیلم سینمایی «گیرنده» در سی امین جشنواره فیلم فجر شد. این بازیگر پیش کسوت در مجموعه هایی همچون در چشم باد و سرزمین کهن و فیلم هایی نظیر عقاب ها، دوئل و چ به ایفای نقش پرداخت.

روی آنتن

«به کجا چنین شتابان» در شبکه سحر

ضیغمی- مجموعه تلویزیونی «به کجا چنین شتابان» به کارگردانی ابوالقاسم طالبی از کانال کردی شبکه سحر در حال پخش است.مسئول روابط عمومی معاونت برون مرزی رسانه ملی با بیان این که محمد فریدونی مدیریت دوبلاژ این مجموعه را به زبان کردی بر عهده دارد به خبرنگار ما گفت: آهو خردمند، رضا رویگری، بهروز بقایی، بابک حمیدیان، زنده یاد عسل بدیعی، پرستو گلستانی، فریبا متخصص، شراره دولت آبادی، گیتی ساعتچی، نیلوفر شهیدی، فریدون مهرابی، حدیثه تهرانی، محمدرضا قدیریان، محمدرضا داوودنژاد و فریدون قمیشی در آن به ایفای نقش پرداخته اند. زهره آجورلو درباره داستان این سریال توضیح داد: «به کجا چنین شتابان» روایت کسانی است که می خواهند یک شبه راه صد ساله را طی کنند و در این راه با مشکلاتی مواجه می شوند. به گفته وی، پخش سریال «به کجا چنین شتابان» در ۴۸ قسمت در ساعت ۱۹:۱۱ به وقت تهران از کانال کردی شبکه سحر آغاز شده است.

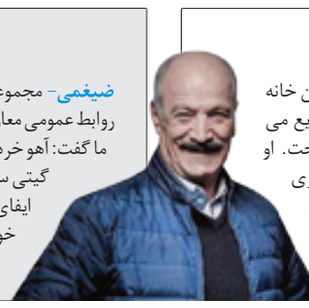

کافه سینما

در این شماره، اخبار و نقل قول های مهم سینما و تلویزیون در هفته گذشته را در اختیارتان قرار می دهیم.

*فیلم برداری فیلم سینمایی «جشنی دو میلیون» به کارگردانی مجید توکلی و به تهیه کنندگی علی سرتیپی در تهران ادامه دارد.

*در فیلم سینمایی «مست عشق» ساخته جدید حسن فتحی، شهاب حسینی، پارسا پیروزفر، ابراهیم چلیکول، سلما ارگچ، هانده ارچل و حسام منظور جلوی دوربین رفته‌اند و بنسو سورال، بوراک توزکوپاران و بوران کوزوم به جمع بازیگران آن اضافه شده اند.